

274 ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

473. γόνους φασὶ Κουρῆτας ἐννέα γενέσθαι· τούτων δὲ ἕκας δέκα παιδας τεκνῶσαι, καὶ τούτους Ἰδαίους καλουμένους Διακτύλους.

§. 23.

474. Προτίχθημεν δὲ μᾶλις πλειόνων εἰπεῖν περὶ τούτων, καίπερ ἡμισα φιλομυθοῦντες, διτι τοῦ Θεολογικοῦ γένους ἐφάπτεται τὰ πράγματα ταῦτα. Πᾶς δὲ ὁ περὶ τῶν Θεῶν λόγος ἀρχαῖς ἔχεται δόξας καὶ μύθους, αἰνιττομένων τῶν παλαιῶν ἃς εἶχον ἐννοίας φυσικὰς περὶ τῶν πραγμάτων, καὶ προστιθέντων ἀεὶ τοῖς λόγοις τὸν μῦθον. Αἴπαντα μὲν οὖν τὰ αἰνίγματα λύειν ἐπ’ ἀκριβές οὐ ράχηιον· τοῦ δὲ πλήθους τῶν μυθευομένων ἐκτεθέντος εἰς τὸ μέσον, τῶν μὲν ὁμολογούντων ἄλληλοις, τῶν δὲ ἐναντιουμένων, εὐπορώτερον ἂν τις ἐξ αὐτῶν εἰκάσειε τὰληθές· οἷον τὰς ὄρειβασίας τῶν περὶ τὸ Θεῖον σπουδαζόντων, καὶ αὐτῶν τῶν Θεῶν, καὶ τοὺς ἐνθουσιασμοὺς, εἰκότως μυθεύουσι κατὰ τὴν αὐτὴν αἵτίαν, καθ’ ἓν καὶ οὐρανίους νομίζουσι τοὺς Θεούς καὶ προνοητικούς, τῶν τε ἄλλων, καὶ τῶν προσημασιῶν. Τῇ μὲν οὖν ὄρειβασίᾳ τὸ μεταλλευτικὸν, καὶ τὸ Θηρευτικὸν, καὶ ζητητικὸν τῶν πρὸς τὸν βίον χρησίμων ἐφάπτη συγγενές· τῶν δὲ ἐνθουσιασμῶν καὶ Θρησκείας καὶ μαντικῆς, τὸ ἀγυρτικὸν καὶ γοντεῖας ἐγγύς. Τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ φιλότεχνον, [καὶ] μᾶλιστα τὸ περὶ τὰς Διονυσιακὰς τέχνας καὶ τὰς Ὀρφικάς. Άλλ’ ἀπόχρη περὶ αὐτῶν.

Κ Ε Φ. Δ.

§. 1.

Ἐπεὶ δὲ πρῶτον περὶ τῶν τῆς Πελοποννήσου γῆσων τῶν τε ἄλλων διηλθούμεν, καὶ τῶν ἐν τῷ Κορινθιακῷ κόλπῳ καὶ

τῶν πρὸ αὐτοῦ, περὶ τῆς Κρήτης ἐφεξῆς ρητέου (καὶ γὰρ αὐτὴ 474. πρὸ τῆς Πελοποννήσου ἔστι), καὶ εἴ τις περὶ τὴν Κρήτην ἐν δὲ ταύταις αἱ τε Κυκλαίδες εἰσὶ καὶ αἱ Σποραίδες, αἱ μὲν ἄξιαι μυῆματος, αἱ δὲ ἀσημιότεραι.

§. 2.

Nῦν δὲ περὶ τῆς Κρήτης πρῶτου λέγωμεν. Εὔθοξος μὲν ὅντις ἐν τῷ Αἰγαίῳ φησὶν αὐτὴν ιδρύσει. Δεῖ δὲ μὴ οὕτως· ἀλλὰ κεῖσθαι μὲν μεταξὺ τῆς Κυρηναίας καὶ τῆς Ἐλλαΐδος τῆς ἀπὸ Σουνίου μέχι Λακωνικῆς, ἐπὶ μῆκος ταύταις τοῖς χώραις παραθλητῶν ἀπὸ τῆς ἐσπέρας ἐπὶ τὴν ἓω, κλύζεσθαι δὲ ἀπὸ μὲν τῶν ἀρκτῶν τῷ Αἰγαίῳ πελάγει καὶ τῷ Κρητικῷ, ἀπὸ δὲ τοῦ νότου τῷ Λιβυκῷ τῷ συνάπτοντι πρὸς τὸ Αἰγύπτιον πέλαγος. Τῶν δὲ ἀκρων τὸ μὲν ἐσπέριον ἔστι τὸ περὶ Φαλάσαρνα, πλάτος ἔχον δισκοσίων πους σαδίων, καὶ εἰς δύο ἀκρωτήρια μεριζόμενον· ὃν τὸ μὲν νότιον καλεῖται Κριοῦ μέτωπον· τὸ δὲ ἀρκτικὸν Κίμαρος· τὸ δὲ ἔως τὸ Σαμώνιον ἔστιν, ὑπερπίπτον τοῦ Σουνίου οὐ πολὺ πρὸς ἓω.

§. 3.

Μέγεθος δὲ Σωσικράτης μὲν, ὃν φησιν ἀκριβοῦν Ἀπολλόδωρος τὰ περὶ τὴν νῆσον, ἀφορίζεται, μῆκει μὲν πλειόνων ἡ δισχιλίων σαδίων καὶ τρισχιλίων, πλάτει δὲ οὐ κατὰ τὸ μέγε- 475. θος· ὅσπερ δὲ κύκλος γίνοιτο ἀν πλείων ἢ πεντακισχιλίων σαδίοις. Ἀρτεμίδωρος δὲ τετρακισχιλίους καὶ ἑκατόν φησιν. Ἱερώνυμος δὲ μῆκος δισχιλίων φήσας, τὸ δὲ πλάτος ἀνώμαλον, πλειόνων ἀν. εἴη λέγων τὸν κύκλον, ἢ ὅσων Ἀρτεμίδωρος. Κατὰ δὲ τὸ τρίτον μέρος τοῦ μῆκους.... τὸ δὲ ἐνθεν ἴσθμός ἔστιν ὃς ἑκατὸν σαδίων, ἔχων κατοικίαν πρὸς μὲν τῇ βορείῳ Θαλάσσῃ, Ἀμφίμαλλαν, πρὸς δὲ τῇ νοτίῳ, Φοίνικα τῶν Λαμπέων. Πλα-

276 ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

475. τυτάτη δὲ κατὰ τὸ μέσον ἐξί. Παλιν δὲ ἐντεῦθεν εἰς τοὺς συνώτερους προτέρους συμπίπτουσιν ἴσθμὸν αἱ νῆσοι περὶ ἐξήκοντα σαδίους, τὸν ἀπὸ Μαιῶν τῆς Λυκτίων εἰς Ιεράπυτναν, καὶ τὸ Λιβυκὸν πελάγος· ἐν κόλπῳ δὲ ἐξὶν ἡ πόλις. Εἶτα πρόεισιν εἰς δεῦρον ἀκρωτήριον τὸ Σαμώνιον, ἐπὶ τὴν Αἴγυπτου νεῦον καὶ τὰς Ροδίων νῆσους.

§. 4.

Ἐξι δὲ ὄρειν καὶ δασεῖα ἡ νῆσος· ἔχει δὲ σύλληνας εὐκάρπους. Τῶν δὲ ὄρῶν τὰ μὲν πρὸς δύσιν καλεῖται Λευκὸς, οὐ λειπόμενα τοῦ Ταῦγέτου κατὰ τὸ ὑψός, ἐπὶ τὸ μῆκος δὲ ἐκτεταμένα ὅσους τριακοσίους σαδίων, καὶ ποιοῦντα ράχιν, τελευτῶσάν πως ἐπὶ τὰς γενά. Εὐ μέσῳ δὲ ἐστὶ κατὰ τὸ εὐρυχωρότατον τῆς νῆσου τὸ ίδαιον ὄρος, ὑψηλότατον τῶν ἔχει, περιφερὲς δὲ ἐν κύκλῳ σαδίων ἑξακοσίων· περιουκεῖται δὲ ὑπὸ τῶν ἀρίστων πόλεων. Ἀλλα δὲ ἐξὶ πάρισα τοῖς Λευκοῖς, τὰ μὲν ἐπὶ νότου, τὰ δὲ ἐπὶ τὴν ἕω λήγοντα.

§. 5.

Ἐξι δὲ ἀπὸ τῆς Κυρηναίας ἐπὶ τὸ Κριοῦ μέτωπον διεῦ-
ἡμερῶν καὶ νυκτῶν πλοῦς· ἀπὸ δὲ Κιμάρου ἐπὶ Μαλέαν
εἰσὶ σάδιοι ἐπτακόσιοι· μεταξὺ δὲ Κύθηρας ἀπὸ δὲ τοῦ Σα-
μωνίου πρὸς Αἴγυπτον τεττάρων ἡμερῶν καὶ νυκτῶν πλοῦς·
οἱ δὲ τριῶν φασι· σαδίων δὲ εἶναι τοῦτον τινες πεντακισχιλίων
εἰρήκασιν, οἱ δὲ ἔτι ἐλαττόνων. Ἐρατοσθένης δὲ ἀπὸ μὲν τῆς
Κυρηναίας μέχρι Κριοῦ μετώπου δισχιλίους φησίν· ἐνθεν δὲ εἰς
Πελοπόννησον ἐλάττους [χιλίων].

§. 6.

Ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα μεμγυμένη,
φησίν δὲ Πομπής,

475.

Ἐν μὲν Ἀχαιοῖς,
Ἐν δὲ Ετεόκρητες μεγαλήτορες, ἐν δὲ Κύδωνας
Δωριές τε τριχάικες, δίοι τε Πελασγοί.

Τούτων φησί Στάφυλος τὸ μὲν πρὸς ἔω Δωριεῖς κατέχειν, τὸ δὲ
διασηκὸν Κύδωνας, τὸ δὲ νότιον Ετεόκρητας, ὃν εἶναι πολύχνιον
Πραιτίου, ὅπου τὸ τοῦ Δεκταίου Διὸς ἱερόν· τοὺς δὲ ἄλλους,
ἰσχύοντας πλέον, οἴκησαι τὰ πεδία. Τοὺς μὲν οὖν Ετεόκρητας
καὶ τοὺς Κύδωνας αὐτόχθονας ὑπάρξαι εἰκός· τοὺς δὲ λοιποὺς
ἐπήλυδας, οὓς ἐκ Θετταλίας ἐλθεῖν φησιν Ἄνδρων, τῆς Δωρίδος
μὲν πρότερον, υῦν δὲ Ἰσιαώτιδος λεγομένης· ἐξ τῆς ὥρμης θησαν,
ῶς φησιν, οἱ περὶ τὸν Παρυασὸν οἰκήσαντες Δωριεῖς καὶ ἔκτισαν
τὴν τε Ερινεὸν καὶ Βοῖον καὶ Κυτίνιον, ἀφ' οὗ καὶ Τριχαῖκες 476.
ὑπὸ τοῦ Πομποῦ λέγονται. Οὐ πάνυ δὲ τὸν τοῦ Ἄνδρωνος
λόγου ἀποδέχονται, τὸν μὲν τετράπολιν Δωρίδα τρίπολιν ἀπο-
φαίνοντος, τὸν δὲ μητρόπολιν τῶν Δωριέων, ἀποκον Θετταλῶν.
Τρικαΐκας δὲ δέχονται, ἦτοι ἀπὸ τῆς τριλοφίας, ἢ ἀπὸ τοῦ
τριχάνους εἶναι τοὺς λόφους *ἔφαμελλους*.

§. 7.

Πόλεις δὲ εἰσὶν ἐν τῇ Κρήτῃ πλείους μὲν, μέγισται δὲ καὶ
ἐπιφανέσταται τρεῖς, Κνωσσὸς, Γόρτυνα, Κυδωνία. Διαφερόν-
τως δὲ τὴν Κνωσσὸν καὶ Όμηρος ὑμνεῖ, μεγαλην καλῶν,
καὶ βασιλειον τοῦ Μίνω, καὶ οἱ Ὑζερον. Καὶ δὴ καὶ διετέλεσε
μέχρι πολλοῦ φερομένη τὰ πρῶτα· εἶτα ἐταπεινώθη, καὶ πολλὰ
τῶν νομίμων ἀφηρέθη· μετέστη δὲ τὸ ἀξιώματα εἰς τε Γόρτυναν
καὶ Λύκτον. Υζερον δὲ ἀνέλαβε πάλιν τὸ παλαιὸν σχῆμα τὸ

Σ 3 *.

476. τῆς μητροπόλεως. Κεῖται δὲ ἐν πεδίῳ κύκλου ἔχουσα ἡ Κυωσσὸς τὸν ἀρχαῖον τριάκοντα σαδίων μεταξὺ τῆς Αυκτίας καὶ τῆς Γορτυνίας, [τῆς μὲν Γορτύνης] σαδίους διακοσίους [διέχουσα], τῆς δὲ Λύκτου, ἢν ὁ Ποτητὸς Λύττου ὡνόμασεν, ἐκατὸν εἴκοσι τῆς δὲ Θαλάττης Κυωσσὸς μὲν τῆς βορείου πέντε καὶ εἴκοσι, Γόρτυνα δὲ τῆς Λιβυκῆς ἐνεγκόντα, Λύκτος δὲ καὶ αὗτη τῆς Λιβυκῆς ὄγδοοικόντα. Εἶχε δὲ ἐπίνειον τὸ Ἡράκλειον ἡ Κυωσσὸς.

§. 8.

Μόνω δέ φασιν ἐπινείῳ χρήσασθαι τῷ Ἀρινισῷ, ὅπου τὸ τῆς Εἰλειθυίας ἱερόν. Ἐκαλεῖτο δὲ ἡ Κυωσσὸς Καίρατος πρότερον, ὁμώνυμος τῷ παραφρέοντι ποταμῷ. Ἰσόρηται δὲ ὁ Μήνως νομοθέτης γενέσθαι σπουδαῖος, Θαλαττοκρατῆσαι τε πρῶτος· τριχῇ δὲ ἀδελῶν τὴν νῆσον, ἐν ἑκάτῳ τῷ μέρει κτίσαι πόλιν· τὴν μὲν [Φαιστὸν ἐπὶ Θαλάττης, ἐτραυμένην ἐπὶ μεσημβρίαν], Κυωσσὸν [δὲ πρὸς βορρᾶν νεύουσαν, Κυδωνίαν δὲ] ἐν τῷ καταυτικὸν τῆς Πελοποννήσου· καὶ αὗτη δὲ ἐστὶ προσδόρειος. Ως δὲ εἴρηκεν Ἐφερός, ζηλωτὴς [ἥν] ὁ Μήνως ἀρχαῖον τινὸς Ραδαμάνθυος, δικαιοτάτου ἀνδρὸς, ὁμωνύμου τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, δειπνοτος τὸν εὖημερῶσαι δοκεῖ νομίμοις καὶ συνοικισμοῖς πόλεων, καὶ πολιτείαις, σκηψάμενος παρὰ Διός φέρετν ἔκαστα τῶν τιθεμένων δογμάτων εἰς μέσον. Τοῦτον δὴ μιμούμενος καὶ ὁ Μήνως, δι' ἐνέάκει ἐτῶν, ὡς εἴσικεν, ἀναβαίνων ἐπὶ τὸ τοῦ Διός ἀντρον, καὶ διατρίβων ἐνθαδέ, ἀπῆγει συντεταγμένα ἔχων παραγγελματά τινα, ἃ ἔφασκεν εἶναι τοῦ Διός προσάγματα· ἀφ' ἣς αἰτίας καὶ τὸν Ποιητὴν οὕτως εἰρηκέναι·

ἐνθάδε Μήνως

Ἐννέωρος βασιλευς Διὸς μεγάλου ὀχριτής.

Τοιαῦτα δὲ εἰπόντος, οἱ ἀρχαῖοι περὶ αὐτοῦ πάλιν ἀλλούς εἰρήκασι λόγους ὑπενσυτίους τούτοις· ὡς τυραννικός τε γένοιτο καὶ

βίσιος, καὶ δασμολόγος, τραγῳδοῦντες τὰ περὶ τὸν Μινώταυ- 477.
ρον, καὶ τὸν Λαβύρινθον, καὶ τὰ Θησεῖ συμβόντα καὶ Δαιδαλῷ.

§. 9.

Ταῦτα μὲν οὖν ὄποτέρως ἔχει, χαλεπὸν εἰπεῖν. Εἴτε δὲ
καὶ ἄλλος λόγος οὐχ ὁμολογούμενος, τῶν μὲν ἔνεστι τῆς
νήσου τὸν Μίνωλεγόντων, τῶν δὲ ἐπιχώριον. Οἱ μέντοι Ποι-
ητὴς τῇ δευτέρᾳ δοκεῖ μᾶλλον συνηγορεῖν ἀποφάσει, ὅταν
φῆ* δὲ

πρῶτον Μίνωκ τόκε, Κρήτη ἐπίουρον.

Τὸν δὲ τῆς Κρήτης ὁμολογεῖται, διότι κατὰ τοὺς παλαιοὺς
χρόνους ἑτύγχανεν εὐνομουμένη, καὶ ζηλωτὰς ἔστητης τοὺς
ἀρίστους τῶν Ἕλλήνων ἀπέφηνεν ἐν δὲ τοῖς πρώτοις Λασκεδαμο-
νίους, καθάπερ Πλάτων τε ἐν τοῖς Νόμοις δηλοῖ καὶ ἐν τῇ Πο-
λυτείᾳ, καὶ Ἐφορος ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἀναγέγραφεν. Τέσερον δὲ πρὸς
τὸ χεῖρον μετέβαλεν ἐπὶ πλεῖστον. Μετὰ γὰρ τοὺς Τυρρηνοὺς, οἵ
μαλισταὶ ἐδήσασαν τὴν καθ' ἡμᾶς θάλατταν, οὗτοί εἰσιν οἱ δια-
δεξάμενοι τὰ ληστήρια. Τούτους δὲ ἐπόρθησαν ὑπερούν οἱ Κί-
λικες. Κατέλυσαν δὲ πάντας Ῥωμαῖοι, τὴν τε Κρήτην ἐκπο-
λεμήσαντες, καὶ τὰ πειρατικὰ τῶν Κιλικῶν φρούρια. Νῦν δὲ
Κυωσσὸς καὶ Ῥωμαίων ἀποικίαν ἔχει.

§. 10.

Περὶ μὲν οὖν Κυωσσοῦ ταῦτα, πόλεως οὐκ ἄλλοτρίας ἡμῖν,
διὰ δὲ τὸν Θρώπινα, καὶ τὰς ἐν αὐτοῖς μεταβολὰς καὶ συ-
τυχίας, ἐκλελειμμένων τῶν συμβολαίων τῶν ὑπαρξάντων ἡμῖν
πρὸς τὴν πόλιν. Δορύλαος γὰρ ἦν ἀνὴρ τακτιὸς, τῶν Μι-
Θριδάτου τοῦ Εὔεργέτου φίλων· οὗτος διὰ τὴν ἐν τοῖς πολε-
μικοῖς ἐμπειρίαν ἔνολογεῖν ἀποδειχθεὶς, πολὺς ἦν ἐν τῇ
Ἐλλάδi καὶ τῇ Θράκῃ, πολὺς δὲ καὶ τοῖς παρὰ τῆς Κρήτης

477. ίοῦσιν, οὕπω τὴν νῆσου Ρωμαίων ἔχόντων· συγκοῦ δὲ ὅντος ἐν αὐτῇ τοῦ μισθοφορικοῦ στρατιωτικοῦ πληθῶντος, ἐξ οὗ καὶ τὰ λιγέστερια πληροῦσθαι συνέβαινεν. Επιδημοῦντος δὴ τοῦ Δορυλάου, κατὰ τύγην ἐνέστη πόλεμος τοῖς Κυωσσίοις πρὸς τοὺς Γορτυνίους· αἱρεθεὶς δὲ στρατηγὸς, καὶ κατορθώσας διεκ ταχέων, ἤρατο τιμᾶς τὰς μεγίστας· καὶ ἐπειδὴ μικρὸν ὄπερον ἐξ ἐπιβουλῆς δολοφονηθένται ἦγυν τὸν Εὐεργέτην ὑπὸ τῶν φίλων ἐν Σινάπῃ, τὴν διαδοχὴν δὲ εἰς γυναικαν καὶ παιδίαν ἤκουσαν, απογραῦντος τῶν ἐκεῖ, κατέμεινεν ἐν τῇ Κυωσσῷ· τεκνοποιεῖται δ' ἐκ Μακέτιδος γυναικὸς, Στερόπης τοῦνομα, δύο μὲν υἱεῖς, Λαγέταν καὶ Στρατάρχαν, ὃν τὸν Στρατάρχαν ἐσχατόγηρων καὶ ἡμεῖς ἥδη εἴδομεν, θυγατέρα δὲ μίαν. Δυεῖν δὲ ὅντων υἱῶν τοῦ Εὐεργέτου, διεδέξατο τὴν βασιλείαν Μεδριδάτης, ὁ προσαγορευθεὶς Εὐπάτωρ, ἐνδεκα ἔτη γεγονὼς· τούτῳ σύντροφος
478. ὑπῆρξεν ὁ τοῦ Φιλέταιρου Δορύλαος· ἦν δ' ὁ Φιλέταιρος ἀδελφὸς τοῦ τακτικοῦ Δορυλάου. Ἀνδρωθεὶς δ' ὁ βασιλεὺς, ἐπὶ τοσοῦτον ἤρητο τῇ συντροφίᾳ τῇ πρὸς τὸν Δορύλαον, ὃς' οὐκ ἐκεῖνον μόνον εἰς τιμᾶς ἤγε τὰς μεγίστας, ἀλλὰ καὶ τῶν συγγενῶν ἐπεμελεῖτο, καὶ τοὺς ἐν Κυωσσῷ μετεπέμπετο. Ήσαν δ' οἱ περὶ Λαγέταν, τοῦ μὲν πατρὸς ἥδη τετελευτηκότος, αὐτοὶ δὲ ἀνδρωμένοι· καὶ ἦκον ἀφέντες τὰ ἐν Κυωσσῷ τοῦ δὲ Λαγέτα θυγάτηρ ἦν ἡ μάτηρ τῆς ἐμῆς μητρός· Εὐτυχοῦντος μὲν δὴ ἐκείνου, συνευτυχεῖν καὶ τούτοις συνέβαινε· καταλυθέντος δὲ (ἔφωράθη γάρ ἀφιστὰς τοῖς Ρωμαίοις τὴν βασιλείαν, ἐφ' ὃ αὐτὸς εἰς τὴν ἀρχὴν κατασῆναι), συγκατελύθη καὶ τὰ τούτων, καὶ ἐταπεινώθησαν· ὠλιγωρήθη δὲ καὶ τὰ πρὸς τοὺς Κυωσσίους συμβόλαια, καὶ αὐτοὺς μυρίας μεταβολὰς δεξαμένους. Άλλα γάρ ὁ μὲν περὶ τῆς Κυωσσοῦ λόγος τοιοῦτος.

§. 11.

Μετὰ δὲ ταύτην δευτερεῦσαι δοκεῖ κατὰ τὴν δύναμιν ἡ τῶν 478. Γορτυνίων πόλις. Συμπράττουσαι τε γάρ ἄλληλας, ἀπαντας ὑπηκόους εἶχον αὖται τοὺς ἄλλους, σασιδασσαὶ τε διέσησαν τὰ κατὰ τὴν γῆσσον προσθήκη δ' ἦν ἡ Κυδωνία μεγίστη ὁποτέροις προσγένοιτο. Κεῖται δ' ἐν πεδίῳ καὶ ἡ τῶν Γορτυνίων πόλις, τὸ παλαιὸν μὲν ἵσως τετεχισμένη, καθάπερ καὶ Ὁμηρος εἴρηκε*

Γόρτυνά τε τειχιόσσαν*

ὑπερον δ' ἀποβαλοῦσα τὸ τεῖχος ἐκ θεμελίων, καὶ πάντα τὸν χρόνον μείνασσα ἀτείχιστος· καὶ γάρ ὁ Φιλοπάτωρ Πτολεμαῖος ἀρξάμενος τειχίζειν, ὅσου ἐπὶ ὅκτω σαδίους προῆλθε μόνον. Άξιολογον δ' οὖν ἐξεπλήρου ποτὲ κύκλου ἡ οἰκησις, ὃσου πεντήκοντα σαδίων· διέχει δὲ τῆς Λιβυκῆς θαλάσσης καὶ Λεβήνος τοῦ ἐμπορείου αὐτῆς ἐνυεγκούντα· ἔχει δὲ τε καὶ ἄλλο ἐπίνειον τὸ Μέταλλον· διέχει δ' αὐτῆς ἑκατὸν τρισάκοντα. Διαρρέει δὲ αὐτὴν ὁ Ληθαῖος ποταμός.

§. 12.

Ἐκ δὲ Λεβήνος ἦν Λευκοκόμας τε καὶ ὁ ἐραστὴς αὐτοῦ Εὔξυνος, οὓς ἴσορεῖ Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ Ἐρωτος λόγῳ· εἶναι [δὲ τῶν] ἀνθλων, ὃν ὁ Λευκοκόμας τῷ Εὔξυνοντῷ προσέταξεν, ἵνα φησὶ τοῦτον, τὸν ἐν Πραισῷ κύνα ἀναγαγεῖν αὐτῷ· ὅμοροι δὲ εἰσὶν αὐτοῖς οἱ Πραισιοι, τῆς μὲν θαλάσσης ἐξάκοντα σαδίους, Γορτύνης δὲ διέχοντες ἑκατὸν καὶ ὄγδοοικοντα. Εἴρηται δέ, ὅτι τῶν Ἐτεοκρήτων ὑπῆρξεν ἡ Πραισος, καὶ ὅτι ἐνταῦθα τὸ τοῦ Δικταίου Διός ἱερόν. Καὶ γάρ ἡ Δίκτη πλησίου, οὐχ, ὡς Αρατος, Σχεδὸν ὅρεος Ἰδαίου. Καὶ γάρ χιλίους ἡ Δίκτη τῆς Ἰδης ἀπέχει, πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιου ἀπ'

479. αὐτῆς κειμένη τοῦ δὲ Σαμωνίου ἑκατόν. Μεταξὺ δὲ τοῦ Σαμωνίου καὶ τῆς Χερρονήσου ἡ Πραισος ἴδρυτο, ὑπὲρ τῆς Θαλάττης ἐξήκοντα σαδίους κατέσκαψαν δ' Ἱεραπύτνιοι. Οὐκ εὖ δὲ οὐδὲ τὸν Καλλίμαχον λέγετι φασὶν, ὡς ἡ Βριτόμαρτις, φεύγουσα τὴν Μίνω βίαν, ἀπὸ τῆς Δίκτης ἀλοιτο εἰς ἄλιέων δάκτυα, καὶ διὰ τοῦτο αὐτὴ μὲν Δάκτυνα ὑπὸ τῶν Κυδωνιατῶν προσαγορευθείη, Δίκτη δὲ τὸ ὅρος οὐδὲ γάρ οἶως ἐκ γειτόνων ἐσὶ τοῖς τόποις τούτοις ἡ Κυδωνία, πρὸς δὲ τοῖς ἐσπερίοις κεῖται τῆς νήσου πέρασι. Τῆς μέντοι Κυδωνίας ὅρος ἐσὶ Τίτυρος, ἐνῷ ἱερόν ἐστιν, οὐ Δικταῖον, ἀλλὰ Δικτύναιον.

§. 13.

Κυδωνία δ' ἐπὶ Θαλάττη μὲν ἴδρυται, βλέπουσα πρὸς τὴν Λασιωνικήν· διέχει δ' ἑκατέρας τὸ ἵσου τῆς τε Κυωσσοῦ καὶ τῆς Γορτύνης, οἷον ὁκτακοσίους σαδίους, Ἀπτέρας δὲ δύοδούς κοντα, τῆς ταύτη δὲ Θαλάττης τετταράκοντα. Ἀπτέρας δ' ἐπίνειόν ἐστι Κίσαμος· πρὸς ἐσπέραν δ' ὅμορος τοῖς Κυδωνιαταῖς Πολυρρήνιοι· παρ' οἷς ἐστι τὸ τῆς Δικτύνης ἱερόν· ἀπέχουσι δὲ τῆς Θαλάττης ὡς τριάκοντα σαδίους, Φαλασάρυνς δὲ ἐξήκοντα. Κωμηδὸν δ' ὥκουν πρότερον· εἴτ' Ἀχαιοὶ καὶ Λάσιωνες συνώκησαν, τέιχίσαντες ἐρυμνὸν χωρίον βλέπον πρὸς μεσημβρίαν.

§. 14.

Τῶν δ' ὑπὸ Μίνω συνωκισμένων τριῶν, τὴν λοιπὴν (Φαιστὸς δ' ἦν αὕτη) κατέσκαψαν Γορτύνιοι, τῆς μὲν Γορτύνης διέχουσαν ἐξήκοντα, τῆς δὲ Θαλάττης εἴκοσι, τοῦ δὲ Μεταλλου τοῦ ἐπινείου τετταράκοντα τὴν δὲ χώραν ἔχουσιν οἱ κατασκάψαντες. Γορτυνίων δ' ἐσὶ καὶ τὸ Ρύτιον σὺν τῇ Φαιστῷ· Φαιστόν τε, Ρύτιόν τε.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ ΕΡΕΥΝΩΝ ΚΑΙ ΝΕΟΒΟΥΛΗΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΚΑΙ ΝΕΟΒΟΥΛΗΣ

Ἐκ δὲ τῆς Φαισοῦ τὸν τοὺς καθαρούς ποιήσαντα διὰ τῶν 479.
ἐπῶν Ἐπιμενιδὴν φασὶν εἶναι. Καὶ ὁ Λισσὸν δὲ τῆς Φαισίας.
Λύκτου δὲ, ἡς ἐμνήσθη μεν καὶ πρότερον, ἐπίνειόν εἶν τῇ
λεγομένῃ Χερρόνησος, εὖ γάρ τὸ τῆς Βριτομάρτεως ἱερόν. Αἱ δὲ
συγκαταλεχθεῖσαι πόλεις οὐκέτ' εἰσι, Μιλητός τε καὶ Λύκασος·
τὴν δὲ χώραν, τὴν μὲν ἐνείμαντο Λύκτιοι, τὴν δὲ Κυώσσιοι,
κατασκήφαντες τὴν πόλιν.

§. 15.

Τοῦ δὲ Ποιητοῦ τὸ μὲν ἑκατόρυπολιν λέγοντος τὴν Κρήτην,
τὸ δὲ ἐννευηκοντάπολιν, Ἐφορος μὲν ὕζερον ἐπικτισθῆναι τὰς
δέκα φησὶ μετὰ τὰ Τρωϊκὰ ὑπὸ τῶν Ἀλαζαιμένει τῷ Ἀργείῳ
συνακολουθησάντων Δωριέων· τὸν μὲν οὖν Ὁδυσσεά λέγει
ἐννευηκοντάπολιν ὀνομάσσαι. Οὗτος μὲν οὖν πιθανός εἶν τὸ
λόγος. Ἀλλοι δὲ ὑπὸ τῶν Ἰδομενέως ἔχθρῶν κατασκαφῆναι
φασὶ τὰς δέκα· ἀλλ' οὔτε κατὰ τὰ Τρωϊκά φησιν ὁ Ποιητής
ἐκατοντάπολιν ὑπάρξαν τὴν Κρήτην, ἀλλὰ μᾶλλον κατ' αὐτὸν
ἐκ γὰρ τοῦ ἴδιου προσώπου λέγει· εἰ δὲ ἐκ τῶν τότε ὄντων
τινὸς τὸν ὁ λόγος, καθάπερ ἐν τῇ Ὁδυσσείᾳ, ἡνίκα ἐννευη- 480.
κοντάπολιν φράζει, καλῶς εἶχεν οὕτω δέχεσθαι. ἀλλ' οὐδὲ,
εἰ συγχωρήσαμεν τοῦτο γε, ὁ ἐξῆς λόγος σώζοιτ' αὖ. Οὔτε
γὰρ κατὰ τὴν σρατείαν, οὔτε μετὰ τὴν ἐπόνοδον τὴν ἐκεῖθεν
τοῦ Ἰδομενέως, εἰκός εἶν τὸν ὑπὸ τῶν ἔχθρῶν αὐτοῦ τὰς πό-
λεις ἡφανίσθαι ταύτας· ὁ γὰρ Ποιητής φησι·

Πάντας δὲ Ἰδομενεὺς Κρήτην εἰσῆγαγ' ἑταῖρούς,

Οἱ φύγον ἐκ πολέμου, πόντος δέ οἱ οὗτοι' ἀπηύρα.

Ὥσε καὶ τούτου τοῦ πάθους ἐμέμνητ' αὖ. Οὐ γὰρ δὴπού
Ὀδυσσεὺς μὲν ἔγνω τὸν ἀφανισμὸν τῶν πόλεων, ὁ μηδενὶ¹
συμμείνας τῶν Ἑλλήνων μῆτε κατὰ τὴν πλάνην, μῆδ' ὕζερον·
ὁ δὲ καὶ συγρατεύσας τῷ Ἰδομενεῖ, καὶ συνασσωθεὶς, οὐκ ἔγνω

284 ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

480. τὰ συμβάντα οὖν αὐτῷ, [οὔτε] κατὰ τὴν σρατεῖαν, οὔτε κατὰ τὴν ἐπάνοδον τὴν ἐκεῖθεν. Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ μετὰ τὴν ἐπάνοδον· εἰ γάρ μετὰ πάντων ἐσώθη τῶν ἑταίρων, ἴσχυρὸς ἐπανῆλθεν· ὃς' οὐκ ἔμελλον ἴσχυσειν οἱ ἔχθροι τοσοῦτον, διὸν δέκα αὐταιρεῖσθαι πόλεις αὐτὸν. Τῆς μὲν οὖν χώρας τῶν Κρητῶν τοιαύτη τις ή περιοδεία.

§. 16.

Τῆς δὲ πολιτείας, ης Ἔφορος ἀνέγραψε, τὰ κυριώτατα ἐπιδραμεῖν ἀποχρώντως ὃν ἔχοι. Δοκεῖ δέ, φησὶν, ὁ νομοθέτης μέγιστον ὑποθέσθαι ταῖς πόλεσιν ἀγαθὸν, τὴν ἐλευθερίαν· μόνην γάρ ταύτην ἴδια ποιεῖν τῶν κτησαμένων τὸ γαθόν· τὰ δὲ ἐν δουλείᾳ τῶν ἀρχόντων, ἀλλ' οὐχὶ τῶν ἀρχομένων εἶναι· τοῖς δὲ ἔχουσι ταύτην φυλακῆς δεῖν· τὴν μὲν οὖν ὄμβοιον μεχοσασίας αἴρομένης ἀπαντᾶν, η γένεται διὰ πλεονεξίαν καὶ τρυφῆν· σωφρόνως γάρ καὶ λιτῶς ζῶσιν ἀπασιν, οὔτε φθόνου, οὐδὲ ὕδρεων, οὔτε μῆσος ἀπαντᾶν πρὸς τοὺς ὄμοιόντες· διόπερ τοὺς μὲν παιδας εἰς τὰς ὄνομαζομένας Ἀγέλας κελεῦσαι φοιτᾶν, τοὺς δὲ τελείους ἐν τοῖς συσσιτίοις, δὲ καλοῦσιν Ἄνδρεῖα, ἐπως τῶν ἵσων μετάσχοιεν τοῖς εὐπόροις οἱ πενέτεροι, δημοσίᾳ τρεφόμενοι πρὸς δὲ τὸ μὴ δειλίαν, ἀλλ' ἀνδρίαν κρατεῖν, ἐκ παιδῶν ὅπλοις καὶ πόνοις συντρέφειν· ὃς εκαταφρονεῖν καύματος, καὶ ψύχους, καὶ τραχείας ὅδοῦ καὶ ἀνάντους, καὶ πληγῶν τῶν ἐν γυμνασίοις καὶ μάχαις ταῖς κατὰ σύνταγμα· ἀσκεῖν δὲ καὶ τοξείῃ καὶ ἐνοπλίῳ ὄρχησει, ην καταδεῖξαι Κουρῆτα πρῶτον, ὕστερον δὲ καὶ [τὸν] συντάξαντα τὴν κληθεῖσαν ἀπ' αὐτοῦ πυρρίχην· ὃς εἰ μηδὲ τὴν παιδιὰν ἄμοιρον εἶναι τῶν πρὸς τὸν πόλεμον χρησίμων· ὃς δὲ αὐτῶς καὶ τοῖς ῥυθμοῖς Κρητικοῖς χρῆσθαι κατὰ τὰς ὠδὰς συντονωτάτοις οὖσιν, οὓς Θαλητα ἀνευ-

481. ρεῖν· δὲ καὶ τοὺς παιᾶνας καὶ τὰς ἄλλας τὰς ἐπιχωρίους ὠδὰς

ἀναπεθέσαι, καὶ πολλὰ τῶν νομίμων· καὶ ἐσθῆτι δὲ καὶ ὑποδέσει 48τ.
πολεμικῇ χρῆσθαι, καὶ τῶν δώρων τιμιώτατα αὐτοῖς εἶναι
τὰ ὅπλα.

§. 17.

Λέγεσθαι δὲ ὑπό τινων, ὡς Λακωνικάς εἴη τὰ πολλὰ τῶν
νομίζομένων **Κορητικῶν** τὸ δὲ ἀληθές, εὑρῆσθαι μὲν ὑπ’
ἐκείνων, ἡκριβωκέναι δὲ τοὺς Σπαρτιάτας· τοὺς δὲ Κρήτας
ὄλγυροῖσαν, κακωθεισῶν τῶν πόλεων καὶ μαλισα τῆς Κυωσ-
σίων, τῶν πολλῶν· μεῖναι δέ τινα τῶν νομίμων, παρὰ Λυχ-
τίοις καὶ Γορτυνίοις καὶ ἄλλοις τισὶ πολεγυνίοις μᾶλλου, ἢ
παρ’ ἐκείνοις. Καὶ δὴ καὶ τὰ Λυχτίων νόμιμα ποιεῖσθαι μαρ-
τύρια τοὺς τὰ Λακωνικά πρεσβύτερα ἀποφαίνοντας· ἀποίκους
γάρ δύντας φυλάττειν τὰ τῆς μητροπόλεως ἔδη· ἐπεὶ ἄλλως γε
εὑθεῖς εἶναι τὸ τοὺς βέλτιον συνεστῶτας καὶ πολιτευομένους
τῶν χειρόνων ζηλωτὰς ἀποφαίνειν. Οὐκ εὖ δὲ ταῦτα λέγεσθαι·
οὔτε γάρ ἐκ τῶν νῦν καθεστηκότων τὰ παλαιὰ τεχμηριοῦσθαι
δεῖν, εἰς τὰν αυτία ἐκατέρων μεταπεπτωκότων· καὶ γάρ ναυκρα-
τεῖν πρότερον τοὺς Κρήτας, ὡςε καὶ παροιμιάζεσθαι πρὸς
τοὺς προσποιουμένους μὴ εἰδέναι, δὲ ἴσασιν, Ο Κρῆς ἀγνοεῖ
τὴν θαλατταν· νῦν δὲ ἀποβεβληκέναι τὸ ναυτικόν· οὔτε, ὅτι
ἄποικοί τινες γεγνασι τῶν πόλεων, τῶν ἐν Κρήτῃ, Σπαρτια-
τῶν, ἐν τοῖς ἐκείνων νομίμοις διαμένειν ἐπηναγκάσθαι· πολλὰς
γοῦν τῶν ἀποικιῶν μὴ φυλάττειν τὰ πάτρια· πολλάς δὲ καὶ
τῶν μὴ ἀποικιῶν ἐν Κρήτῃ τὰ αὐτὰ ἔχειν τοῖς ἀποίκοις ἔδη.

§. 18.

Τῶν τε Σπαρτιατῶν τὸν νομοθέτην Λυκοῦργον πέντε γε-
νεῖς νεώτερον Ἀλθαιμένους εἶναι, τοῦ σειλαντος τὴν εἰς
Κρήτην ἀποικίαν· τὸν μὲν γάρ ίσορεῖθαι Κίσσου παῖδα τοῦ

481. τὸ ἄργος κτίσαντος περὶ τὸν αὐτὸν χρόνον, ἡνίκα Προκλῆς τὸν Σπάρτην συνώκιζε, Λυκοῦργου δὲ ὁμολογεῖσθαι παρὰ πάντων ἔκτου ἀπὸ Προκλέους γεγονέναι τὰ δὲ μιμήρατα μὴ εἶναι πρότερα τῶν παραδεγμάτων, μηδὲ τὰ νεώτερα τῶν πρεσβυτέρων τὴν τε ὅρχησιν τὸν παρὰ τοῖς Δασκεδαμονίοις ἐπιχωριάζουσαν, καὶ τοὺς ῥυθμοὺς, καὶ παιᾶνας τοὺς κατὰ νόμου ἀδομένους, καὶ ἄλλα πολλὰ τῶν νομίμων, Κρητικὰ καλεῖσθαι παρ’ αὐτοῖς, ὡς ὃν ἔκειθεν δρυμώμενα τῶν δὲ ἀρχῶν τὰ μὲν κατὰ τὰς διοικήσεις ἔχειν τὰς αὐτὰς ἐπωνυμίας, ὡς περ καὶ τὴν τῶν Γερόντων ἀρχὴν καὶ τὴν τῶν Ἰππέων πλὴν ὅτι τοὺς ἐν Κρήτῃ Ἰππέας καὶ ἵππους κεκτῆσθαι συμβέβηκεν ἐξ οὗ τεκμαίρονται, πρεσβυτέρουν εἶναι τῶν ἐν Κρήτῃ Ἰππέων τὴν ἀρχὴν σώζειν γάρ τὴν ἐτυμότητα τῆς προσηγορίας τοὺς δὲ μὴ ἵπποτρόφειν τοὺς Ἐφόρους δὲ τὰ αὐτὰ τοῖς ἐν Κρήτῃ Κόσμοις διοικοῦντας ἐτέρως ὠνομάσθαι τὴν δὲ συσσιτίου Ἀνδρεῖα παρὰ μὲν τοῖς Κρητίν ἔτι καὶ νῦν καλεῖσθαι, παρὰ δὲ τοῖς Σπαρτιώταις μὴ διαμεῖναι καλούμενα δόμοίως, ὡς πρότερον παρ’ Ἀλκμάνι γοῦν οὕτω κεῖσθαι.

Θοίναις δὲ καὶ ἐν Μιάσσοισιν ἀνδρείων παρὰ δαιτυμόνεσσι.

Πρέπει παιᾶνα κατάρχειν.

§. 19.

Δέγεσθαι δὲ ὑπὸ Κρητῶν, ὡς καὶ παρ’ αὐτοὺς ἀφίκοιτο Λυκοῦργος κατὰ τοιαύτην αἰτίαν. Ἄδελφὸς δὲν πρεσβύτερος τοῦ Λυκοῦργου Πολυδέκτης οὗτος τελευτῶν ἔγκυον κατέλιπε τὴν γυναικαν τέως μὲν οὖν ἔβασιλευεν δὲ Λυκοῦργος ἀντὶ τοῦ ἀδελφοῦ γενομένου δὲ παιδὸς, ἐπετρόπευεν ἔκεινον, εἰς ὃν ἡ ἀρχὴ καθῆκουσα ἐτύγχανε. Λοιδορούμενος δή τις αὐτῷ, σαφῶς εἶπεν εἰδέναι, διότι βασιλεύσοι λαβὼν δὲ ὑπόνοιαν ἔκεινος, ὡς ἐκ τούτου τοῦ λόγου διαδιλλοίτο ἐπιβούλὴ τοῦ

παιδὸς ἐξ αὐτοῦ, δείσας μὴ, ἐκ τύχης ἀποθανόντος, αἰτίᾳ 482. αὐτὸς ἔχη παρὰ τῶν ἔχθρων, ἀπῆρεν εἰς Κρήτην. Ταύτην μὲν δὴ λέγεσθαι τῆς ἀποδημίας αἰτίαν ἐλέγοντα δὲ πλησιάσαι Θαλῆτι, μελοποιῷ ἀνδρὶ καὶ νομοθετιῷ, ἴστορήσαστα δὲ παρ' αὐτοῦ τὸν τρόπον, δὺ Ραδάμισυνδύς τε πρότερον, καὶ ὑστερον Μίνως, ὡς παρὰ Διὸς, τοὺς νόμους ἐκφέροις εἰς ἀνθρώπους· γενιμενού δὲ καὶ ἐν Αἴγυπτῳ, καὶ καταμαθόντα καὶ τὰ ἑκατὸν νόμων ἐντυχόντα δ', ὡς φασί των, καὶ Όμήρῳ διατρίβοντι ἐν Χίῳ, κατέραι πάλιν εἰς τὴν οἰκεῖαν· καταλαβεῖν δὲ τὸν τοῦ ἀδελφοῦ νίον, τὸν Πολυδέκτου Χαρίλαου, βασιλεύοντας εἰδ' ὄρμῆσαι διαθεῖναι τοὺς νόμους, φοττῶντας ὡς τὸν Θεὸν τὸν ἐν Δελφοῖς, κάκειθεν κομίζοντα τὰ προστάγματα, καθάπερ οἱ περὶ Μίνω ἐκ τοῦ συντρού τοῦ Διὸς, παραπλήσια ἐκείνοις τὰ πλείω. Τῶν [οὖν] Κρητικῶν τὰ κυριώτατα [ταῦτα περὶ] τῶν καὶ ἕκαστα δὲ τοιαῦτα εἴρηται.

§. 20.

Γαμεῖν μὲν ἅμα πάντες ἀναγκαῖσθαι παρ' αὐτοῖς οἱ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἐκ τῆς τῶν παιδῶν Ἀγελης ἐκφεύγοντες οὐκ εὐθὺς δ' ἀγονται παρ' ἑαυτοὺς τὰς γαμηθείσας παιδας, ἀλλ' ἐπάλληλη ἵκαναι ὡσι δεοικεῖν τὰ περὶ τοὺς οἴκους. Φερνὴ δὲ ἐσὶν, ὃν ἀδελφοὶ ὡσι, τὸ ἥμισυ τῆς τοῦ ἀδελφοῦ μερίδος· τοὺς παιδας δὲ γράμματά τε μανθάνειν, καὶ τὰς ἐκ τῶν νόμων ὁδοὺς, καὶ τακ εἰδη τῆς μουσικῆς. Τοὺς μὲν οὖν ἔτι νεωτέρους εἰς τὰ συσσίτια ἀγουσι τὰ ἀνδρεῖα χαμαὶ δὲ καθῆ- 483. μενοι διατῶνται μετ' ἄλληλων ἐν φαύλοις τριβωνίοις καὶ χειμῶνος καὶ θέρους τὰς αὐτά. Διακονοῦσί τε καὶ ἑαυτοῖς καὶ τοῖς ἀνδράσι· συμβαλλουσι δὲ εἰς μάχην καὶ οἱ ἐκ τοῦ αὐτοῦ συσσιτίου πρὸς ἄλληλους, καὶ πρὸς ἔτερα συσσίτια. Καθ' ἕκαστον δὲ ἀνδρεῖον ἐφέστηκε παιδονόμος· οἱ δὲ μεῖζους εἰς τὰς

483. Άγελας σύγονται τὰς δ' Άγελας συνάγουσιν οἱ ἐπιφανέστατοι τῶν παιδῶν καὶ δυνατώτατοι, ἔκαστος, δύσους πλείστους οἵδε τέ εἶν, ἀθροίζων. Εκάστης δ' Άγελης ἄρχων ἐξὸν ὡς τὸ πολὺ ὁ πατὴρ τοῦ συναγαγόντος, κύριος ὡς ἐξάγειν ἐπὶ θήραν καὶ δρόμους, τὸν δὲ ἀπειδοῦντα κολάζειν· τρέφονται δὲ δημοσίοις. Τακταῖς δέ τισιν ἡμέραις Άγελη πρὸς Άγελην συμβαλλει μετὰ αὐλοῦ καὶ λύρας εἰς μάχην ἐν ρύθμῳ, ὡσπερ καὶ ἐν τοῖς πολεμικοῖς εἰνθασιν· ἐκφέρουσι δὲ τὰς πληγὰς, τὰς μὲν διὰ χειρὸς, τὰς δὲ καὶ δι’ ὅπλων ἀσιδήρων.

§. 21.

Ἴδιον δὲ αὐτοῖς τὸ περὶ τοὺς ἔρωτας νόμιμον. Οὐ γάρ πειθοῖ κατεργάζονται τοὺς ἔρωμένους, ἀλλ' ἀρπαγῇ προλέγει μὲν τοῖς φίλοις πρὸ τριῶν ἡμερῶν, ἡ πλειστηνῶν, ὁ ἔραστης, ὅτι μελλοι τὴν ἀρπαγὴν ποιεῖσθαι· τοῖς δὲ ἀποκρύπτειν μὲν τὸν παιδα, ἡ μὴ ἔσθι πορεύεσθαι τὴν τεταγμένην ὁδὸν, τῶν αὐσχίσων ἐξὶν, ὡς ἐξομολογουμένοις, ὅτι ἀνάξιος ὁ παῖς εἴη τοιούτου ἔραστοῦ τυγχάνειν. Συνιόντες δέ, διν μὲν τῶν ἴσων, ἡ τῶν ὑπερεχόντων τις ἢ τοῦ παιδὸς τῇ τιμῇ καὶ τοῖς ἄλλοις ὁ ἀρπάζων, ἐπιδιώκοντες ἀνθεψαντο μόνον μετρίως, τὸ νόμιμον ἐκπληροῦντες· ταῦλα δὲ ἐπιτρέπουσιν σύγειν χαιρούντες· διν δὲ ἀνάξιος, ἀφαιροῦνται· πέρας δὲ τῆς ἐπιδιώξεως ἐξὶν, ἐως ὃν ἀχθῇ ὁ παῖς εἰς τὸ τοῦ ἀρπάσαντος Ἀνδρεῖον. Ερώσμον δὲ νομίζουσιν, οὐ τὸν κοῦλει διαφέροντα, ἀλλὰ τὸν ἀνδρείᾳ καὶ κοσμιότητι καὶ δωρησάμενος, ἀπάγει τὸν παιδα τῆς χώρας εἰς ὃν βούλεται τόπον· ἐπακολουθοῦσι δὲ τῇ ἀρπαγῇ οἱ παραχγενόμενοι· ἐτιασάντες δὲ καὶ συντηρεύσαντες δίψηνον (οὐ γάρ ἔξει πλείω χρόνου κατέχειν τὸν παιδα) εἰς τὴν πόλιν καταβαίνουσιν. Αφίσται δὲ ὁ παῖς, δῶρα λαβὼν, τελίν πολεμικὴν, καὶ βοῦν, καὶ ποτήριον. Ταῦτα μὲν τὰ κατὰ τὸν

νόμου δῶρος, καὶ ἄλλα πλείω καὶ πολυτελῆ ὡς συνεργοίζειν 483. τοὺς φίλους διὰ τὸ πληθύος τῶν ἀναλογιστῶν. Τὸν μὲν οὖν βοῦν θύει τῷ Διὶ, καὶ ἐτιμᾷ τοὺς συγκαταβακίνοντας· εἰτ' ἀποφαίνεται περὶ τῆς πρὸς τὸν ἑραστὸν ὄμιλίας, εἰτ' ἀσμενίζων τετύχην, εἴτε μὴ τοῦ νόμου τοῦτο ἐπιτρέψυντος, ἵν', εἰ τις αὐτῷ 484. βίᾳ προσενήνεκται κατὰ τὴν ἀρπαγὴν, ἐνταῦθα παρῇ τιμωρεῖν ἔαυτῷ καὶ ἀπαλλάσσειν. Τοῖς δὲ καλοῖς τὴν ἴδεσσν, καὶ προγόνων ἐπιφανῶν, ἑρασῶν μὴ τυχεῖν αἰσχρὸν, ως διὰ τὸ τρόπου τοῦτο παρεῖσιν. Εἶχουσι δὲ τιμᾶς οἱ Παρασαθέντες (οὗτῳ γάρ καλοῦσι τοὺς ἀρπαγέντας)· ἐν τε γάρ τοῖς δρόμοις καὶ τοῖς Θρόνοις ἔχουσι τὰς ἐντιμοτάτας χώρας· τῇ τε σολῇ κασμεῖσθαι διαφερόντως τῶν ἄλλων ἐφίεται τῇ διδείσῃ παρὰ τῶν ἑρασῶν· καὶ οὐ τότε μόνου, ἄλλος καὶ τέλειοι γενόμενοι διάσημοι ἐσθῆτα φέροντες, ἀφ' οὓς γυωσθήσεται ἔκαστος κλεινός γενόμενος. Τὸν μὲν γάρ ἑρώμενον καλοῦσι Κλεινόν, τὸν δὲ ἑραστὸν Φελήτορα. Ταῦτα μὲν τὰ περὶ τοὺς ἑρωτας νόμιμα.

§. 22.

Ἄρχοντας δὲ δέκα αἵροῦνται· περὶ δὲ τῶν μεγίστων συμβούλοις χρῶνται τοῖς Γέροντις καλουμένοις· καθίσαυτοι δὲ εἰς τοῦτο τὸ συνέδριον οἱ τῆς τῶν Κόσμων ἀρχῆς ἡξιωμένοι, καὶ τὰ διλλαδόκιμοι κρινόμενοι. Άξιαν δὲ ἀναγραφῆς τὴν τῶν Κρητῶν πολιτείαν ὑπέλαβον διά τε τὴν ἴδιότητα καὶ διὰ τὴν δόξαν. Οὐ πολλάδε διαμένει τούτων τῶν νομίμων· ἄλλοι τοῖς Ρωμαίοις διατάγμασι τὰ πλεῖστα διοικεῖται, καθάπερ καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις ἐπαρχίαις συμβαίνει.